

Sygn. akt V GC 448/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Ostrołęce V Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marianna Grzyb

Protokolant: st. sekr. sądowy Monika Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2016 roku w Ostrołęce

na rozprawie sprawy z powództwa

(...) Spółki z o.o. w P. (KRS (...))

przeciwko

(...)Spółce z o.o. we W. (KRS (...))

o zapłatę 12 063,84 zł

orzeka:

1. zasądza od pozwanej (...)Spółki z o.o. we W. na rzecz powódki (...) Spółki z o.o. w P. kwotę 12 063,84 zł (dwanaście tysięcy sześćdziesiąt trzy złote osiemdziesiąt cztery grosze) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w wysokości 8% w stosunku rocznym od dnia 15.01.2015 roku do dnia 31.12.2015 roku i w wysokości równej sumie stopy referencyjnej NBP i 5,5 punktów procentowych w stosunku rocznym od dnia 01.01.2016 roku do dnia zapłaty;
2. tytułem zwrotu kosztów procesu zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 3.021 zł, w tym kwotę 2.400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

SSR Marianna Grzyb

UZASADNIENIE

Powódka (...) Sp. z o.o. w P. wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) Sp. z o.o. we W. kwoty 12063,84 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 12063,84 zł od dnia 15.01.2015 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych.

Uzasadniając merytorycznie roszczenie wskazano, że pozwana zamówiła u powódki towary, które następnie zostały jej dostarczone. Powódka podała, że pozwana odebrała zamówione towary, za co została wystawiona faktura VAT. Powódka podkreśliła, że pozwana w żaden sposób nie kwestionowała jakości towaru, a pomimo tego nie zapłaciła umówionej wcześniej kwoty. Powódka wskazała, że wielokrotnie wzywała pozwaną do uiszczenia należnej kwoty.

Sąd Rejonowy w Ostrołęce w dniu 06.08.2015 r. wydał nakaz zapłaty, w którym uwzględnił w całości żądanie pozwu.

W dniu 01.09.2015 r. pozwana złożyła sprzeciw od przedmiotowego nakazu zapłaty, w którym wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu.

Uzasadniając swoje stanowisko w sprawie pozwana wskazała, że nie kwestionuje faktu, iż zamówiła u powódki towary budowlane. Pozwana podała, że dostarczone jej towary nie są zgodne ze złożonym zamówieniem. Pozwana wskazała, że zgłosiła ten fakt przedstawicielowi powódki, ale nie otrzymała od powódki propozycji podjęcia działań naprawczych towaru lub jego wymiany. W związku z tym pozwana zleciła prace naprawcze zewnętrznej firmie. Ponadto pozwana wskazała, iż nie otrzymała od powódki atestów i deklaracji dotyczących zamówionego towaru.

W dniu 23.11.2015 r. powódka wniosła odpowiedź na sprzeciw złożony przez pozwaną, w której wskazała, że pozwana w żaden sposób nie kwestionowała prawidłowości wykonania umowy, ani też nie przedstawiła żadnych dowodów na okoliczność składania powódce reklamacji z tytułu niewłaściwej jakości towaru. Ponadto powódka podniosła, że nie miała żadnej wiedzy na temat dokonywania przez pozwaną działań naprawczych. Powódka wskazała również, że z treści umowy nie wynikał obowiązek przekazania przez powódkę odpowiednich atestów i deklaracji, a pozwana nigdy nie zwracała się do powódki o ich dostarczenie. Niezależnie od tego powódka zaznaczyła, że wszelkie atesty i deklaracje są dostępne na jej stronie internetowej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony są przedsiębiorcami. W ramach prowadzonej działalności gospodarczej powódka (...) Sp. z o.o. w P. zbyła na rzecz pozwanej (...) Sp. z o.o. we W. towary budowlane (regulatory przepływu i klapy p. poż.).

(**bezsporne**)

Powódka dostarczyła pozwanej zamówione przez nią regulatory przepływu i klapy p. poż. w dniu 31.12.2014 r., zgodnie ze złożonym w dniu 09.08.2014 r. przez pozwaną zamówieniem. Za dostarczone towary powódka obciążyła pozwaną fakturą VAT nr (...) z dnia 31.12.2014 r., na kwotę 12063,84 zł.

(**dowód:** Faktura VAT nr (...) – k. 21; Wydanie WZ nr (...) – k. 22; Ewidencja zakupów VAT (...) – k. 103)

Pozwana odebrała od powódki zamówione towary. Pozwana w okresie od odebrania towarów w dniu 31.12.2014 r. do sierpnia 2015 r. nie zgłaszała żadnych zastrzeżeń co do niezgodności wydanego towaru ze złożonym zamówieniem, co do jakości towaru, ani też co do wysokości wynagrodzenia za dostarczony towar. Jednocześnie pozwana nie zapłaciła powódce wynagrodzenia za odebrany towar.

(**dowód:** zeznania świadka R. R. – CD, zeznania powoda S. M. – CD)

Powódka wielokrotnie wzywała pozwaną do dobrowolnego spełnienia świadczenia. Pozwana w żaden sposób się do tych wezwań nie odniosła. Nie zakwestionowała zgodności towaru ze złożonym zamówieniem, jakości towaru ani też wysokości roszczenia. Ponadto pozwana zaewidencjonowała zakupiony towar, za który nie zapłaciła należnego powódce wynagrodzenia, w rejestrze zakupów VAT w miesiącu styczniu 2015 r.

(**dowód:** Wezwanie do zapłaty nr (...) – k.23; Pismo z informacją o podjęciu działań w celu odzyskania należności z dnia 01.04.2015 r. – k. 26; Przesądowe wezwanie do zapłaty z dnia 10.04.2015 r. – k. 28; Ewidencja zakupów VAT (...) – k. 96 i 103 do 119; zeznania powoda S. M. – CD)

Pozwana nie zgłaszała powódce żądania dostarczenia przez nią atestów i deklaracji dotyczących zamówionego towaru. Przedmiotowe atesty i deklaracje są udostępnione odpowiednio na stronie internetowej powódki albo producenta regulatorów (...) Sp. z o.o. w K..

(**dowód:** Karta produktu i atesty – k. 51-83; zeznania świadka R. R. – CD; zeznania powoda S. M. – CD)

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powódki zasługuje na uwzględnienie w całości.

Poza sporem jest okoliczność zawarcia przez strony umowy sprzedaży, w której strony ustaliły m.in. wysokość wynagrodzenia oraz rodzaj zamówionego towaru.

Powódka swoje roszczenie wywodziła z treści art. 535 k.c., statuującego essentialia negotii umowy sprzedaży, zgodnie z którym przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

W świetle zaferowanego przez powódkę materiału dowodowego istnieją podstawy do uznania, że powódka przeniosła na pozwaną własność towarów wyszczególnionych w fakturze i wydała je stronie pozwanej. Załączona do pozwu faktura VAT stanowi potwierdzenie zawarcia przez strony umowy sprzedaży. Należy zaznaczyć, że przed procesem pozwana nie zgłaszała żadnych zastrzeżeń co do jakości towaru, ilości, czy jego wydania niezgodnie z uprzednio złożonym zamówieniem.

Z treści pism przedstawionych w toku postępowania przez obie strony wynika, że pozwana nie uregulowała należnego powódce zobowiązania. Jednocześnie pozwana zaewidencjonowała fakturę VAT nr (...), wystawioną przez powódkę za wydane towary w dniu 31.12.2014 r., w rejestrze zakupów VAT w miesiącu styczniu 2015 r. Stosownie zaś do ogólnych reguł dowodowych (art. 6 k.c.), przy umowie sprzedaży, sprzedawcę obciąża dowód wydania rzeczy, a nabywcę – dowód zapłacenia ceny. Zapłacenie ceny przy równoczesnym i niewątpliwym fakcie odebrania towaru oznacza bowiem wywiązanie się przez kupującego z jego obowiązku umownego (art. 535 k.c.), a więc jest faktem, z którego nabywca wywodzi skutki prawne. Ostatecznie, jak wynika z powyżej przedstawionych okoliczności, pozwanej nie udało się w toku procesu skutecznie wykazać uiszczenia choćby części wynagrodzenia dochodzonego pozwem.

Pozwana dopiero w sprzeciwie od nakazu zapłaty podniosła zarzut, że dostarczony przez powódkę towar jest niezgodny z zamówieniem. Sąd nie daje wiary twierdzeniom strony pozwanej, co do faktu, że zgłaszała ona wcześniej powódce reklamacje co do jakości wydanego towaru i jego zgodności ze złożonym zamówieniem, gdyż stoją one w sprzeczności z pozostałym, zebrany w sprawie, materiałem dowodowym. Należy podkreślić, że parametry zamówionych przez pozwaną regulatorów przepływu zostały określone w wystawionej przez powódkę fakturze VAT, dokumencie WZ oraz na tabliczkach znamionowych regulatorów przepływu. Ponadto pozwana nie przedstawiła żadnych dowodów wskazujących na okoliczność, że przed wytoczeniem przez powódkę procesu sądowego były zgłaszane jakiegokolwiek reklamacje. Należy wskazać że zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Poza tym powódka wielokrotnie zwracała się do pozwanej z wezwaniem do zapłaty. Jednakże strona pozwana w żaden sposób się do tych pism nie ustosunkowała.

Zgodnie z art. 563 § 1 k.c. przy sprzedaży pomiędzy przedsiębiorcami kupujący traci uprawnienia z tytułu rękojmi, jeżeli nie zbadał rzeczy w czasie i w sposób przyjęty przy rzeczach tego rodzaju i nie zawiadomił niezwłocznie sprzedawcy o wadzie, a w przypadku gdy wada wyszła na jaw dopiero później – jeżeli nie zawiadomił sprzedawcy niezwłocznie po jej stwierdzeniu. Jednocześnie należy wyraźnie podkreślić, że w myśl § 2 tegoż artykułu do zachowania powyższego terminu wystarczy wysłanie przed jego upływem zawiadomienia o wadzie. Nie ulega wątpliwości, że pozwana nie wykazała, zgodnie z art. 6 k.c., wysłania przez nią takiego zawiadomienia powódce w trybie art. 563 § 2 k.c. Zważyć należy, iż obie strony są przedsiębiorcami i winny zachować należytą dbałość o własne interesy. Zatem pozwana powinna zdawać sobie sprawę z konieczności zabezpieczenia dowodu złożenia reklamacji powódce, na wypadek wytoczenia procesu sądowego przez którąkolwiek ze stron.

Zarzut pozwanej dotyczący niedostarczenia przez powódkę atestów i deklaracji Sąd uznał za nieuzasadniony, gdyż w/w dokumenty są dostępne na stronach internetowych powódki oraz producenta regulatorów przepływu (...) Sp. z o.o. w K.. Ponadto pozwana w żaden sposób nie wykazała, aby przed wytoczeniem powództwa zwracała się do powódki o wydanie takich dokumentów.

Dlatego też Sąd uznał, że pozwana winna jest powódce kwotę 12063,84 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 12063,84 zł od dnia 15.01.2015 r. do dnia zapłaty.

Podstawę rozstrzygnięcia w zakresie odsetek stanowił art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

W uwagi na powyższe na podstawie art. 535 k.c. orzeczono, jak w pkt 1 wyroku.

Koszty postępowania powinna ponieść w całości na podstawie art. 98 k.p.c. przegrywająca proces pozwana (...)Sp. z o.o. we W.. Zgodnie z powołanym przepisem strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Przepis ten wyraża jedną z dwóch podstawowych zasad dotyczących rozstrzygania o kosztach procesu, tj. zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, zgodnie z którą strona przegrywająca (merytorycznie albo formalnie i niezależnie od tego czy ponosi winę w prowadzeniu procesu) zobowiązana jest zwrócić swemu przeciwnikowi poniesione przez niego koszty procesu (por. m.in. uchwała składu siedmiu sędziów SN – zasada prawna z dnia 23.06.1951 r. – C 67/51, OSN(C) 1951, nr 3, poz. 63; orzeczenie SN z dnia 27.08.1962 r. – II CZ 103/62, OSNC 1963, nr 7-8, poz. 171; postanowienie SN z dnia 10.09.1963 r. I CZ97/63, OSNC 1964, nr 4, poz. 85).

SSR Marianna Grzyb